

GN.III.6829.4.2017.MJ

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 703) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. 2017 r., poz. 1257), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Ulan-Majorat,

orzekam

uznać za mienie gromadzkie nieruchomość, oznaczoną w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 542 o pow. 0,15 ha, położona w obrębie 0013-Stok, gmina Ulan-Majorat.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Ulan-Majorat, wnioskiem z dnia 24 maja 2017 r. znak: RKS.6822.2.2017.TN, wystąpił o wydanie decyzji, uznającej za mienie gromadzkie nieruchomość, oznaczoną aktualnie w ewidencji gruntów obrębu Stok, gm. Ulan-Majorat, jako działka nr 542.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek tut. organ wziął pod uwagę co następuje:

Stosownie do zapisu art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie. Zgodnie z art. 1 ust. 2 w/w ustawy oprócz wspólnot gruntowych podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Powyższa decyzja ma charakter deklaratoryjny i potwierdza stan prawny ustalony na dzień wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962 r. nr 64, poz. 303 ze zm.) wskazuje, że mieniem gromadzkim jest mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe.

Przez dawne gromady należy rozumieć gromady, istniejące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, powstałe na mocy ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1933 r. nr 35, poz. 294 ze zm.).

Biorąc pod uwagę powyższe, dla ustalenia czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, istotny jest stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy

z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 05 lipca 1963 r., a w szczególności to, czy dana nieruchomość należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 r. do 1954 r. gromad, niebędących jednostkami samorządu terytorialnego ale mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków (art. 15 ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego) oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, w oparciu o zeznania świadków, materiały znajdujące się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej oraz ewidencji gruntów, ustalono:

Od czasu założenia ewidencji gruntów we wsi Stok, gm. Ulan-Majorat istniał szereg zapisów jak poniżej,

1. W rejestrze scaleniowym, sporządzonym w 1930 r., figuruje wpis, iż przedmiotowy grunt należał do spadkobierców Niebrzegowskiego Szczepana: Stanisława, Jana, Aleksandra, wdowy Anieli Niebrzegowskich i Antoniny z Niebrzegowskich Zalech,
2. W rejestrze pomiarowo – klasyfikacyjnym, sporządzonym w 1959 r., podczas zakładania ewidencji gruntów wsi Stok, widnieje wpis, iż przedmiotowa nieruchomość o pow. 0,15 ha, oznaczona ówczesnie numerem ewidencyjnym 202^{A/a}, stanowiła grunty „Użyteczności Publicznej wsi Stok”,
3. W rejestrze gruntów wsi Stok, prowadzonym od 1960 r. do 1973 r., istnieje zapis, iż podmiotem władającym powyższą nieruchomością, stanowiącą grunt orny, była Wspólnota wsi Stok,
4. W rejestrze gruntów wsi Stok, założonym w 1973 r., jako właściciel nieruchomości o pow. 0,15 ha, oznaczonej numerem ewidencyjnym 593, odpowiadającej działce nr 202^{A/a}, stanowiącej teren zabudowany, figuruje „Agronomówka”,
5. W rejestrze gruntów wsi Stok, założonym w 1987 r., działkę oznaczoną nr 542 o pow. 0,15 ha, odpowiadającą działce nr 593 o pow. 0,15 ha, wpisano na rzecz Spółdzielni Kółek Rolniczych,
6. W obecnie prowadzonym rejestrze, figuruje wpis, iż powyższa działka jest we władaniu Skarbu Państwa.

W przedmiotowej sprawie toczyło się postępowanie, z wniosku gminy Ulan-Majorat, o nadanie tytułu własności przez zasiedzenie na rzecz Gminy Ulan-Majorat – Sygn. akt I Na 145/16. Postępowanie zakończyło się wynikiem negatywnym. Wykorzystując akta z rozprawy o zasiedzenie, stwierdzono co następuje:

W dniu 1 czerwca 2016 r. w powyższej sprawie Sąd przesłuchał świadków, którzy zeznali co następuje:

1. Radosław Niebrzegowski zeznał, że ok. 1982 r. na działce nr 542 w Stoku znajdowało się przedszkole, do którego uczęszczał, a obecnie budynek wykorzystywany jest jako świetlica wiejska.
2. Roman Bogusz zeznał, że w latach 60-tych, na działce nr 542 w Stoku, została wybudowana agronomówka, w której mieszkał od 1970 r. do 1979 r., będąc pracownikiem Powiatowej Rady Wydziału Rolnictwa. W budynku tym mieściło się kolejno biuro obsługi rolnictwa, przedszkole oraz siedziba Koła Gospodyń Wiejskich.

3. Adolf Osiak zeznał, że:

- prawdopodobnie w latach 1936-1937 przedmiotowy grunt został zakupiony od Aleksandra i Antoniny Niebrzegowskich, przez mieszkańców wsi Stok, za pieniądze składkowe, na podstawie umowy sporządzonej na piśmie, z przeznaczeniem na budowę szkoły. Cel nie został zrealizowany z powodu wybuchu wojny. Działką prawdopodobnie opiekowała się i zarządzała wieś do czasu przekazania jej Wydziałowi Rolnictwa Powiatowej Rady Narodowej, w celu wybudowania agronomówki,
- na początku lat 60-tych, na przedmiotowym gruncie, został wybudowany budynek, w którym mieszkali agronomowie i znajdowało się biuro służby rolnej. Następnie mieściło się tam kolejno przedszkole i świetlica, będąca miejscem spotkań członków Koła Gospodyń Wiejskich. Obecnie nadal znajduje się tam świetlica wiejska oraz budynek gospodarczy.

1. Władysław Przybysz zeznał, że:

- prawdopodobnie przed wojną wspólnota wiejska wsi Stok zakupiła przedmiotowy grunt od państwa Niebrzegowskich z przeznaczeniem na budowę szkoły,
- od końca lat 60-tych, na ogrodzonej działce stoją dwa budynki: agronomówka i budynek gospodarczy, a rodzice Władysława Przybysza pomagali w pracach przy budowie w ramach czynu społecznego,
- w latach 80-tych, po agronomówce znajdowało się tam przedszkole, a następnie budynek został przeznaczony na świetlicę wsi Stok.

W dniu 19 czerwca 2017 r. przesłuchano w tej sprawie świadka Pana Władysława Przybysza. Do protokołu świadek oświadczył, że zamieszkuje w miejscowości Stok od urodzenia tj. 1956 r. W latach 1990-2002 pełnił funkcję sołtysa wsi Stok. Potwierdził, że wyżej wymieniona działka stanowi mienie gromadzkie, była użytkowana wspólnie dla realizacji celów społecznych, oświatowych i kulturalnych. W latach 30-tych została zakupiona z zamiarem wybudowania szkoły, następnie planowano przeznaczyć nieruchomość na świetlicę wiejską. Ostatecznie ok. 1962 r. rozpoczęto budowę budynku, który został wykorzystany na „Agronomówkę” i faktycznie był użytkowany jako biuro służby rolnej do początku lat 80-tych. Od ok. 1982 r. do ok. 1990 r. mieściło się tam przedszkole, a w późniejszym okresie siedziba Koła Gospodyń Wiejskich. Do dnia dzisiejszego nieruchomość wykorzystywana jest na cele społeczne, odbywają się w nim zebrania wiejskie, spotkania Koła Gospodyń Wiejskich oraz młodzieży. Ponadto świadek oświadczył, że wyżej wymieniona działka była użytkowana na cele publiczne i społeczne. Nie była rozdysponowana na rzecz osób fizycznych i prawnych. Nie były podejmowane uchwały zebrania wiejskiego, co do przekazania gruntów w użytkowanie innych osób.

W świetle dokonanych ustaleń oraz zebranego materiału dowodowego stwierdza się, iż spełnione zostały wymogi ustawowe do uznania działki nr 542 za mienie gromadzkie. Przemawiają za tym niżej wymienione okoliczności:

- grunt należał do dawnych gromad, czyli istniejących w okresie od 1933 r. do 1954 r.
- nie był przeznaczony do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku jaki przysługuje właścicielom, stanowił użytek o charakterze publicznym i społecznym,
- przed 05 lipca 1963 r. był przeznaczony do zaspokajania potrzeb mieszkańców wsi Stok.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

W świetle art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji za pośrednictwem Starosty Radzyńskiego.

Organ I instancji informuje, że na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. 2017 r., poz. 1257) strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. STAROSTY
Henryk Kosiniński
Kierownik Wydziału
Geodezji, Kartografii, Katastru
i Gospodarki Nieruchomościami

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Ulan-Majorat
Ulan-Majorat 57, 21-307 Ulan-Majorat – 3 egz.
2. a/a

Do wiadomości:

1. Sołtys wsi Stok
Pan Krzysztof Szczygielski
Stok 54, 21-307 Ulan-Majorat